

## Arrest

nr. 149 411 van 9 juli 2015  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 21 mei 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 april 2015.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. DRIESSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

(hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 24 april 2012.

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan de artikelen "9/3 (*oud*)" en 9bis van de Vreemdelingenwet.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 7 april 2015 de grond werd meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*"De bestreden beslissing, zijnde de beslissing van 28 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, geeft duidelijk de juridische grondslag aan, met name artikel 9bis van de vreemdelingenwet, en bevat een feitelijke motivering die evenredig is aan het gewicht van de genomen beslissing op basis van de elementen die op het moment van die bestreden beslissing in het dossier aanwezig waren. De bestreden beslissing werd formeel gemotiveerd.*

*In haar verzoekschrift gaat verzoekende partij uit van een andere invulling van het begrip "buitengewone omstandigheden". Zij herhaalt dat zij haar vaderland is ontvlucht omdat door omstandigheden zijn professionele en intellectuele ontplooiingskansen in haar vaderland nihil geworden waren, dat zij geen kennis had van de vereisten om een verzoek op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in te dienen vanuit haar eigen land, via de diplomatieke post, dat het haar onmogelijk was dit verzoek in te dienen omwille van een gebrek aan middelen en onwetendheid en beroept zich op "overmacht", terwijl de verwerende partij in de bestreden beslissing duidelijk maakt dat deze "overmacht" niet kan weerhouden worden als buitengewone omstandigheid aangezien de verplichting om de geëigende procedure te volgen, geldt voor alle personen. Met betrekking tot haar vlucht uit India wordt in de bestreden beslissing ook aangegeven dat haar asielaanvraag op 26 september 2005 afgesloten werd met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In de bestreden beslissing wordt ook aangegeven dat "niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het staat betrokkene vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis." Deze argumenten worden in concerto niet door de verzoekende partij weerlegd. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat de bestreden beslissing haar zou beletten om een procedure volgens de geëigende weg in te dienen. Het loutere feit dat verzoekende partij de mening is toegedaan dat de door haar aangehaalde elementen als buitengewone omstandigheden in aanmerking dienen genomen te worden, volstaat niet om te besluiten dat de gemachtigde van de staatssecretaris een kennelijk onredelijke beslissing heeft genomen. Het voorstaan van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak nodigt de Raad daarenboven uit tot een opportuniteitsonderzoek, hetgeen niet tot diens bevoegdheid behoort*

*Het middel lijkt ongegrond."*

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 20 april 2015 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 27 mei 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 7 april 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *"De verzoekende partij stelt te*

*volharden in de middelen van haar verzoekschrift. Zij wijst erop dat zij in België verblijft sinds 2004 en dat zij met het indienen van verschillende aanvragen op grond van (oud) artikel 9, derde lid en artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 ernstige pogingen heeft ondernomen om een legaal verblijf te bewerkstelligen. Zij meent dat haar integratie aldus bewezen is en dat hieromtrent in de bestreden beslissing geen correcte afweging werd gemaakt. Het indienen van een aanvraag op de Belgische ambassade in New Delhi beschouwt zij niet als een "reëel alternatief". De verwerende partij verwijst naar de beschikking."*

2.4. Voor zover de verzoekende partij op 20 april 2015 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus heeft kenbaar gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting stelt te volharden in de middelen van haar verzoekschrift en er bijkomend op te willen wijzen dat zij sinds 2004 in België verblijft, verschillende aanvragen om machtiging tot verblijf ingediend heeft, dat haar integratie aldus bewezen is, dat omtrent haar integratie geen correcte afweging gebeurd is in de bestreden beslissing en dat het indienen van een aanvraag bij de Belgische ambassade in New Delhi geen reëel alternatief is, wijst de Raad er vooreerst op dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen betoog heeft ontwikkeld omtrent de verschillende aanvragen om machtiging tot verblijf die ze ingediend heeft, dat haar integratie aldus bewezen is en dat hieromtrent geen correcte afweging gebeurd is in de bestreden beslissing. Bijgevolg breidt ze haar middel ter terechtzitting uit. De Raad merkt hieromtrent op dat middelen, teneinde de rechten van verdediging van de andere partijen te vrijwaren, in het verzoekschrift moeten worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedure-regeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen (RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472; RvS 22 april 2010, nr. 203.209; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738). *In casu* laat de verzoekende partij na uiteen te zetten waarom ze voormeld betoog niet in haar verzoekschrift kon opnemen. Het voor het eerst ter terechtzitting aangevoerde onderdeel van het middel is derhalve laattijdig en onontvankelijk (RvS 19 maart 2012, nr. 218.528; RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472).

Voorts wijst de Raad erop dat in de beschikking van 7 april 2015 wordt gemotiveerd omtrent de aankomst van de verzoekende partij in België in 2004 als politiek vluchteling en omtrent het gegeven waarom zij een aanvraag om machtiging tot verblijf in haar land van herkomst kan indienen. Op deze elementen van de beschikking gaat de verzoekende partij niet op in. Door louter een aantal elementen van haar verzoekschrift te beklemtonen waarop in de beschikking geantwoord werd, maar geen concrete opmerkingen te maken omtrent de beschikking van 7 april 2015, maakt de verzoekende partij *in casu* niet aannemelijk dat de beschikking onterecht is.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS